

[Grünbaum.]

tidligere indkomstår; det er vel også det mest praktiske. Derfor kan der være behov for, i lighed med hvad der vistnok er tilfældet i Norge, at man regulerer indkomstgrundlaget i disse tilfælde, så det kommer nogenlunde på niveau med det, man for disse skatteydere må regne med vil være gældende for det kommende skatteår. Det kan altså opnås ved at foretage en procentvis regulering i overensstemmelse med den gennemsnitlige indkomstudvikling i samfundet, idet der så også herved kan tages særligt hensyn til de eventuelle særlige forhold, der er for de enkelte erhvervsgrupper. Jeg tror, at man med denne bestemmelse vil få mulighed for at opnå større lighed i beskatningen under kildeskatteordningen.

Derimod kan jeg ikke give udtryk for tilfredshed med forslaget om at ophæve bestemmelsen i kildeskattelovens § 25 om standardfradraget. Dette fradrag er jo led i bestræbelserne for at opnå en mere forenklet skatteligning og en kildeskatteopkrævning, der medfører størst mulig overensstemmelse mellem den skat, der bliver opkrævet i løbet af året, og den endelige slutskat for det samme år. Der har jo fra alle sider været givet udtryk for ønsket om at nå så nær som muligt til den endelige skat — der er nogle, der har talt om den såkaldte definitive kildeskat som det ideal, man skulle nå eller stræbe efter.

Hensigten med standardfradraget er jo bl. a., at flest mulige skatteydere skulle kunne klare sig med henholdsvis lønmodtagerfradrag og standardfradrag, hvorved en meget betydelig forenkling af skatteligningen ville være opnået, samtidig med at man nåede nærmere til den endelige skat. Ligeledes ville et meget stort antal skatteydere derved kunne slippe helt for selvangivelsen eller kunne nøjes med en meget enkelt erklæring.

Alt dette har jo ligget bag ved dette standardfradrag, som man i sin tid indførte i kildeskatteloven. Men én ting til: der lå også deri et ønske om at få ryddet op i fradragsjunglen; det var ikke mindst de radikale, der ønskede denne oprydning, og man gik jo også på jagt i junglen, men det blev stort set ikke til andet end talemåder. Så vidt jeg kan se, er standardfradragene — det gælder både lønmodtagerfradraget og det, der kal-

des for standardfradraget i kildeskatteordningen — en af de realistiske veje til dog i nogen grad at få ryddet op i fradragsjunglen, og også af den grund er jeg ked af, at man nu vil ophæve standardfradraget.

En af konsekvenserne af, at standardfradraget foreslås ophævet, fremgår jo også klart nok af den af finansministeren foreslåede ændring til lovens § 81 og af ministerens fremsættelsestale. Selv om jeg kan være helt enig i, at selvangivelsen ikke kun er en pligt, men også en ret for skatteyderne — det har jeg også givet udtryk for nogle gange — følger dog ikke heraf, at man for at bevare retten til at indgive selvangivelse også må opretholde pligten til det. Vi anser det for tilstrækkeligt, at man bevarer retten til at indgive selvangivelse, og vi må anse det for at være et tilbageskridt og en forringelse af kildeskatteordningen, at standardfradraget nu foreslås ophævet. Vi må altså tage afstand fra denne del af lovforslaget. Det betyder ikke, at vi afviser en forhandling om selve indholdet af standardfradraget. Det er muligt, der er ting ved dette fradrag, der trænger til at blive rettet; det skal jeg da ikke skjule at jeg også har haft tanker om, og det vil vi gerne drøfte i udvalget. Men vi kan ikke gå ind for en ophævelse, som vil fjerne fordelene i retning af en forenkling og lettelse i arbejdet med selvangivelsen. Der er ikke tvivl om, at mange skatteydere vil blive meget stærkt skuffede, hvis de ikke opnår den lettelse, der ligger i den vedtagne lovs regel om standardfradrag og om adgang til at afgive en erklæring i stedet for at skulle indgive selvangivelse.

Hvad angår forslaget om, at finansministeren skal have adgang til at bestemme, hvornår indeholdelsesordningen skal sættes i kraft for de i lovens § 43 nævnte A-indkomster, d. v. s. pension, folke- og invalidepension, arbejdsløshedsunderstøttelse m. m., skal jeg kun gøre den bemærkning, at når kildeskattens ikrafttræden nu udsættes et år, burde det kunne lade sig gøre at få disse indkomster med i ordningen straks fra starten. Finansministeren har i sin fremsættelse givet oplysning om, at der overvejes ændringer i de regler for dødsbopeskatning, der er indeholdt i den vedtagne kildeskattelov. Vi må advare imod ændringer, der bryder med princippet i den vedtagne ordning,